

D. Føringmidlerne.

Der har af faadanne været udeleveret til hver Mand 1 Patronafte til at bære paa høire Side med 3 Patronholdere à 10 Patroner. Saavel Tassen som Patronholderne synes meget praktiske.

For Tassens Bedkommende maa dog følgende Ændringer anses for ganske nødvendige, nemlig:

1. Det Rum, der findes i Tassens Laag, bør kunne lukkes med en Strop og en Knap.
2. Den Maade, hvorpaa Patronholderne fastholdes, er ikke heldig; dette bør formentlig gøres ved Hjælp af 2 Remme i Stedet for ved 1, da Patronholderne ellers let trækkes halvt ud af Tassen, naar Patronerne tages op af dem, hvad der sinter Ladningen; benyttes der kun 1 Rem, maa denne i alt Fald være stramt spændt og uimodtagelig for Strækning, ligesom den ikke bør fastgøres til den samme Knap, som den, hvorpaa Tassens Laag knappes, da Manden ellers, uden at bemærke det, kan komme til at rive den op, samtidig med, at han lukker op for Tassen. Under Føgtningsovelser skete dette stadig, og da Diet i Stroppen paa Tassens Laag snart udbider sig saa meget, at Stroppen af sig selv kan gaa af Knappen, hændte det heller ikke sjældent, at Manden under Bevægelsen, selv om han, forinden denne paabegyndtes, havde lukket Tassen til, tabte samtlige sine Patronholdere med Indhold.
3. Da Solbaten let bør kunne komme til sin Olieflaste, bør denne have sin Plads i selve Tassen, hvor den tillige vil kunne anbringes tilstrækkelig beskyttet.

Helsingør, den 25de Oktober 1888.

Jul. Gørk.